

PRIM MINISTRU

819
DATA 20.05.2020

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
259 29.05.2020

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*, inițiată de domnul senator USR Adrian Wiener și un grup de parlamentari USR, PNL, PMP (Bp. 111/2020).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul acordării posibilității românilor de pretutindeni indiferent de cetățenie de a exercita profesia de medic, respectiv de farmacist pe teritoriul României.

II. Observații

1. Semnalăm faptul că inițiativa legislativă vizează numai profesiile de medic, respectiv de farmacist, deși actul normativ de bază reglementează și profesia de medic dentist/medic stomatolog, fapt care poate atrage nemulțumirea acestei categorii profesionale, precum și a altor categorii profesionale din domeniul sănătății a căror exercitare este reglementată prin acte normative specifice (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști*,

Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, cu modificările şi completările ulterioare, sau Legea nr. 229/2016 privind organizarea şi exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum şi pentru înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Colegiului Fizioterapeuţilor din România, cu modificările ulterioare), categorii profesionale care s-ar considera discriminate.

2. Iniţiativa legislativă are la bază Hotărârea Consiliului National pentru Combaterea Discriminării (CNCD) nr. 678/02.10.2019, pronunţată într-o plângere de discriminare, pe motiv de cetăţenie, formulată de o persoană de etnie română, dar având cetăţenia unui stat terţ, invocându-se diferenţa de tratament financiar în aceleaşi condiţii de muncă şi obligaţii profesionale în cadrul formării profesionale de medic în rezidenţiat pe teritoriul României, comparativ cu cetăţenii români.

Notăm că hotărârea CNCD vizează doar situaţia medicilor aflaţi în pregătire în rezidenţiat şi solicită autorităţilor competente să ia măsuri pentru asigurarea egalităţii de tratament salarial între medicii cetăţeni români şi medicii cetăţeni ai statelor terţe având calitatea de român de pretutindeni, nu şi condiţiile de acces şi desfăşurarea, pe teritoriul României, a profesiilor medicale de medic şi farmacist urmărite de iniţiatorii propunerii legislative examinate.

Potrivit art. 1 alin. (2) din *Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată, cu modificările şi completările ulterioare*, determinarea apartenenţei la categoria românilor de pretutindeni se face exclusiv în baza etniei şi nu are în vedere cetăţenia respectivelor persoane. Pe cale de consecinţă, categoria românilor de pretutindeni poate include atât cetăţeni ai Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi ai Confederaţiei Elveţiene, cât şi cetăţeni terţi.

3. Din perspectiva dreptului Uniunii Europene, relevanţa iniţiativei legislative constă în faptul că se extinde tratamentul cetăţenilor români (deci, implicit, al cetăţenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European sau Confederaţiei Elveţiene) către unii cetăţeni ai statelor terţe, ceea ce ar putea influenţa exercitarea dreptului la liberă circulaţie.

Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoaşterea calificărilor profesionale armonizează, la nivelul Uniunii Europene, condiţiile de formare şi recunoaşterea automată a titlurilor de calificare în profesiile medicale de

medic, medic dentist, medic veterinar, asistent medical generalist, farmacist și moașă. Astfel, statele membre recunosc calificările care îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute de actul legislativ UE în raport cu aceste profesii și le conferă, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale și exercitarea acestora, același efect pe teritoriul lor ca și titlurilor de calificare pe care le eliberează ele însele¹.

În ceea ce privește calificările profesionale obținute în state terțe UE/SEE/Elveția, directiva permite recunoașterea acestora în statele membre cu condiția ca această recunoaștere să fie realizată prin respectarea condițiilor minime de formare profesională pentru anumite profesii².

Din acest punct de vedere, în aplicarea legislației naționale, aceeași persoană titulară a unei calificări în profesia de medic sau farmacist (obiectul inițiativei legislative de față) poate deține o dublă calitate, respectiv de cetățean UE/SEE/Elveția, dar și de român de pretutindeni. În această ipoteză, apreciem că nu sunt impedimente din perspectiva dreptului UE pentru soluția propusă în situațiile în care titlul de calificare este obținut în unul dintre aceste state membre sau a fost recunoscut de acesta. În situația în care, însă, titlul de calificare a fost obținut într-un stat terț și nerecunoscut, este necesară verificarea și echivalarea acestuia, pentru a se asigura conformitatea cu directiva. În acest context, precizăm că directiva are în vedere, în mod esențial, îndeplinirea condițiilor minime de formare prevăzute pentru anumite profesii și, în subsidiar, statul de proveniență al titlului respectiv și/sau al titularului acestuia.

Astfel, în ceea ce privește cetățenii UE/SEE/Elveția, *Legea nr.95/2006*, în forma actuală, nu creează un regim discriminatoriu în materia recunoașterii și exercitării profesiilor de medic și farmacist, ei supunându-se acelorași condiții precum cetățenii români, fiind conformă cu dispozițiile Tratatelor UE în materie de nediscriminare, în special pe motive de cetățenie.

În ceea ce privește ipoteza în care persoana calificată ca român de pretutindeni este cetățean terț și deține un titlu de calificare în profesiile de medic sau farmacist eliberat de un stat terț și nerecunoscut în statele membre, este necesară verificarea și echivalarea titlului, în condițiile legislației naționale. Apreciem că posibilitatea de a recunoaște un titlu de calificare emis de un stat terț către un cetățean terț doar în virtutea faptului că acesta deține calitatea de etnic român aduce atingere obligației

¹ Art. 21 alin. (1) din *Directiva 2005/36/CE*.

² Considerentul 10 din *Preambulul Directivei 2005/36/CE*.

prevăzute de directivă privind asigurarea respectării condițiilor minime de formare.

Totodată, după recunoașterea/echivalarea titlului de calificare din perspectiva dreptului UE, modificarea propusă nu ar ridica probleme de compatibilitate, întrucât ea vizează, *de jure*, asigurarea egalității de tratament la accesul în profesie între cetățenii terți UE și cetățenii români, aspect care intră în marja națională de reglementare.

4. Semnalăm, de asemenea, că modificarea legii prin introducerea acestei noțiuni particulare este de natură a crea discriminare în raport cu cetățenii străini care nu au calitatea de "*români de pretutindeni*" prin faptul că se ajunge la concluzia că ar beneficia de un regim juridic mai favorabil prin prisma calității de "*român de pretutindeni*". Or, în condițiile în care normativul internațional nu permite ca statul înrudit să acorde sprijin minorității sale naționale de pe teritoriul altui stat în domeniul reglementat de lege, apreciem că o astfel de discriminare nu s-ar justifica.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ludovic ORBAN
PRIM-MINISTRU

SENATUL ROMÂNIEI